

27 april 2025

De Emmaüsgangers

Lucas 24:13-35

Thema: Jezus is wie Hij was

Doel

De kinderen leren dat Jezus na zijn opstanding dezelfde is als daarvoor. Toch is Hij ook anders: Hij heeft overwonnen en leeft in Gods heerlijkheid.

Toelichting

De mannen op weg naar Emmaüs leven in het verleden. Jezus leeft, maar dat weten zij niet. Ze zien dat met de afschuwelijke kruisiging en dood abrupt een einde is gekomen aan alles dat ze van Hem verwachtten. Alle hoop is vervlogen. Dan komt een derde man bij hen lopen. Hij luistert naar hen, Hij legt het verleden uit vanuit de Schriften en vertelt over wat er nu moet zijn. De mannen uit Emmaüs zijn enthousiast, maar pas bij de maaltijd en het breken van het brood ontdekken zij: Jezus leeft en is nog steeds bij hen! Dezelfde en toch anders: gekruisigd en opgestaan. Dan kunnen ze echt Pasen vieren.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Jezus leeft!

Richtlijnen: De mannen die op weg zijn van Jeruzalem naar Emmaüs begrijpen er niets van.

Wat is er met Jezus toch gebeurd? Ze praten erover. Ze zijn verdrietig, dat kun je aan hun gezichten zien. Ze weten nog niet dat Jezus is opgestaan. Dan komt er iemand naast hen lopen. Hij luistert naar wat ze zeggen. Dan legt Hij uit wat Hij over Jezus weet. De twee mannen luisteren goed. Ze willen steeds meer horen en vragen of de man blijft eten. Dat doet Hij. Dan begrijpen zij dat de vreemdeling Jezus zelf is. Ze worden weer blij. Jezus is niet dood, Hij is weer bij hen!

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Jezus is terug!

Richtlijnen: De sombere, teleurgestelde mannen op weg naar Emmaüs zijn geboeid door die vreemde man die met hen meeloopt. Hij trekt hen uit hun sombere gepieker door zijn verhalen over Jezus. Hij kent de Schriften en verbindt die met de gebeurtenissen van de laatste dagen. En Hij heeft het over de glorie die op het lijden van de Messias volgt. Het is met zijn dood niet afgelopen. Ze worden er warm van en willen deze Man bij zich houden en nodigen Hem uit te blijven. Aan tafel deelt de gast het gebroken brood. Dan herkennen ze Jezus in de vreemde. Terug in Jeruzalem horen ze dat Jezus ook daar al is geweest. Een wonder! Jezus is dezelfde als voor zijn dood, maar deelt nu in Gods glorie.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Dezelfde Jezus, maar toch anders

Richtlijnen: Je kunt zo opgesloten zitten in jouw gedachten, dat je de werkelijkheid niet ziet. Je bent verdrietig en alles is somber in jouw ogen. Nergens geniet je van, niets kan je blij maken. Omgekeerd kan ook; je loopt met je hoofd in de wolken en alle problemen wuif je weg. Niet belangrijk!

De mannen op weg naar Emmaüs kunnen maar aan één ding denken. Degene op wie zij hoopten, Jezus, is dood. Hij leek de Messias, maar was dat blijkbaar niet. Een vreemde reisgenoot legt hun eerst uit wat in de Schriften over Jezus staat. Maar het kwartje valt niet bij hen; het zou mooi zijn als het waar was, maar Jezus is gestorven. Pas aan tafel herkennen ze Jezus, bij het breken van het brood, bij zijn gebed voor de maaltijd. Ze zien nu dat de gekruisigde Heer leeft, dat Hij is opgestaan. Dat Hij dezelfde is –terug bij hen- en toch anders –delend in Gods heerlijkheid-. Dan mogen ook zij blijven geloven wat ze geloofden, maar nu anders, met honderd procent zekerheid. Jezus leeft in eeuwigheid, hun wereld wordt anders!

Extra Bijbelgedeelte :1 Korintiërs 15: 1-7

(Jezus verschijnt als Opgestane aan vele mensen)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Misschien is dit wel een van de mooiste verkondigingen over de opstanding van de Here Jezus. Alles zingt er in door: de ontgoochelde mensheid, de verborgen Gezalfde van Israël en zijn nabijheid, de eenheid van de Bijbel, het verlangen brandende hart en de erkenning en vreugde van de herkenning.

Vers voor vers

- Vs.13 En zie! Dat vraagt om onze aandacht. Lees het Evangelie van Lucas vanuit het opschrift in vers 1, eerste hoofdstuk. Zo nauwgezet mogelijk. Dat is best lastig 60 stadiën is twee uur gaand, 11-12 kilometer van Jeruzalem. Om welke plaats gaat het precies? Nicopolis? Maar dat ligt op 31 kilometer van Jeruzalem, dus de terugreis is dan een hele onderneming geweest met iets meer dan een halve maan om de weg te verlichten. Of voegt de Onbekende zich na 60 stadiën bij de twee uit de discipelkring? Als dat het geval is was er nog 20 kilometer te gaan. Dat kan, gelet op het uitgebreide onderricht dat de twee mannen ontvangen. Bovendien was men in die tijd gewend langere afstanden af te leggen dan wij. Het zijn interessante vragen, die ik slechts aanstip. Het zijn twee mannen. Nadrukkelijk twee, want daarmee staat hun getuigenis als waarachtig vast. Het zijn ook mannen en wat zij uiteindelijk doen is een bevestiging van het getuigenis dat zij al eerder van de vrouwen hadden ontvangen, maar dat ook zij ten onrechte als zotteklap beschouwden.
- Vs. 14 Zij spreken over wat is voorgevallen. Letterlijk staat er dat zij homilieën met elkaar houden. Dat zijn een soort preken. Hm, als predikant wordt mij een spiegel voorgehouden.
- Vs. 15v En het gebeurde... Dat vinden we steeds bij Lucas. Het is onder rabbijnen bekend dat deze uitdrukking – waar Gods Naam in doorklinkt – verwijst naar iets uit het verleden dat werd verstoord, maar dat uiteindelijk onder de belofte van herstel ligt. Je zou kunnen zeggen dat God inbreekt in de prediking van de dagelijkse gebeurtenissen en ook doorbreekt. Jezus, Hij loopt mee, maar hun ogen zijn bevangen. Dat doet denken aan wat in Romeinen 11 aan de orde wordt gesteld door de apostel Paulus. Dat vele Joodse mensen Jezus niet erkennen, zodat het heil naar de niet-Joden, de heidenen kon doorbreken. Ook hier is het bevangen zijn van de ogen uiteindelijk tot een nog duidelijker getuigenis dat Jezus de Opgestane Heer en Messias van Israël is! Het nog-niet-herkennen door deze twee is uiteindelijk positief. Mogelijk is dat ook een bemoediging voor de lezers en hoorders toen en nu.
- Vs. 17 Hier vraagt de Here Jezus hel nadrukkelijk.
- Vs. 18 Kleopas zou de Klopas die genoemd wordt in Johannes 19,25 kunnen zijn. De kerkelijke traditie gaat daarvan uit. Dan is hij nagenoeg een verwante. Dat zou enerzijds het toegesloten zijn van zijn ogen, maar juist ook zijn latere getuigenis kunnen versterken. En de juistheid van deze verkondiging benadrukken.
- Vs. 19vv Let goed op hoe pastoraal de Here Jezus hier is. Hij overdondert hen niet door zichzelf als opgestaan uit de doden bekend te maken. Nee, zij mogen hun hart luchten. Zij spreken uitvoerig over hun vertrouwen, hun verwachting, maar evengoed van hun teleurstelling en frustratie. Daar heeft Hij een open oog en een open hart voor. Hij blijkt hier een oprechte pedagoog te zijn. Hij vraagt door en laat hen spreken. Dat is een haast pedagogische methode waarbij de mensen al spreken ontdekken waar zij staan ten opzichte van deze vreemdeling. De vreemdeling die uiteindelijk juist nabij is. Jezus had gezegd 'komt tot Mij, jullie die vermoed en belast zijn'. Niet tot een leerstellig stelsel, maar tot Hem; met al die verwarrende en tegenstrijdige gevoelens!
- Vs. 25vv Pas wanneer dat alles is gezegd, dat blijkbaar nodig was om gezegd te hebben, komt er ruimte voor de verkondiging. De Christus is de Gezalfde van Israël. Hij moest lijden. Het is blijkbaar niet de stralende profeet die als een koning Israël zou verlossen naar menselijke verwachtingen en hoop, maar de Gezalfde die blijkbaar op een andere manier verlossing brengt. Langs die weg van lijden. Heel de Bijbel gaat open. Mozes en profeten worden hier genoemd. In vers 44 worden daar Psalmen aan toegevoegd. Het kost weinig moeite om hier de Joodse indeling van wat wij het Oude Testament noemen in te herkennen. Mozes – de eerste vijf boeken – Thora als kern; daaromheen de Profeten – Nebiim; en daar weer omheen de Geschriften – Chetubim. Dat alles getuigt van de Messias – de Gezalfde van Israël! We horen hoe Lucas zijn mede -Joodse hoorders oproept om in Jezus de Gezalfde van God te herkennen.
- Vs. 28v De Here Jezus wil geboden zijn. Dat horen we steeds in de Bijbel. God heeft strikt genomen ons niet nodig, maar wil dat wij erkennen dat wij Hem nodig hebben. Die wederzijdse betrokkenheid is een grondelement van de bijbelse verkondiging.
- Vs. 30v Herkenning in het breken van het brood. Herkenning en direct daarop verdwenen zijn. Zoals ooit Huub Oosterhuis het zo bondig verwoordde: 'Zien; soms, even.'
Avondmaal – Pesach – gemeenschap; het klinkt en zingt hier allemaal in door. Wie oren heeft; die hore!

Vs. 32vv De terugkeer naar Jeruzalem. Het zou te ver zijn geweest, maar blijkbaar door het ontvangen zicht op de opgestane Here Jezus is de reis terug geen hindernis meer. Daar wordt gemeenschap en herkenning gevonden. Daar breekt het licht van Pasen, dat op die morgen zo klein in de eerste kreek van de dag begonnen was, volkomen door. De duisternis wordt als het licht, de afstand is niets meer. Iets van de kracht van geloof en geloofsgemeenschap wordt hier merkbaar.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 136	
Lied 644	(=Gezang 82 LvdK)
Lied 642	(=Gezang 218 LvdK)
Lied 656	
'k Heb Jezus nodig, heel mijn leven	Hemelhoog 299
Diep, diep, diep als de zee	Hemelhoog 327
Jezus is	Hemelhoog 348
Hij is de Rots	Hemelhoog 340
King Jesus is all	Hemelhoog 353
Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?	Hemelhoog 455
Van A tot Z	Hemelhoog 621
Hij leeft	Hemelhoog 182

Auteur: PZ

Jezus leeft!

Bijbelvertelling

Wat zijn de vrienden van Jezus verdrietig! Jezus is gestorven, Hij is niet meer bij zijn vrienden.

Jezus ligt nu in een graf met een grote steen ervoor. Niemand kan erbij, niemand kan erin.

Een paar vrouwen zijn naar het graf gegaan en zij zeggen dat het graf weer open is! 'Dat geloof je toch niet!', zeggen de vrienden tegen elkaar. 'Hoe zou dat kunnen? De vrouwen zeggen ook dat er engelen waren bij het graf. De engelen hebben gezegd dat Jezus niet meer dood is maar leeft!' Dit geloven de vrienden niet. 'De vrouwen zeggen zelfs dat ze Jezus gezien hebben.' Nu, dat geloven de vrienden echt niet. Hoe zou dat kunnen? Ze begrijpen er niets van.

Er zijn twee vrienden die naar huis willen. 'Het helpt toch niet als we hier blijven, er verandert niets. Kom, we gaan', zegt Kleopas.

Een andere vriend gaat met Kleopas mee. Het is een lange wandeling. Van Jeruzalem naar Emmaüs. Ze lopen op de weg, ze praten af en toe.

En wanneer ze zo lopen en praten komt er ineens een man naast hen lopen. Een vreemde man. Nu lopen ze met zijn drieën op de weg naar Emmaüs.

De vreemde man vraagt: 'Waarover praten jullie?' Ze begrijpen echt niet waarom hij dit vraagt. Zou deze vreemde man dan de enige zijn die niet weet wat er in Jeruzalem met Jezus is gebeurd? Zou hij dan niet weten dat hun vriend Jezus dood is? Het is nog maar drie dagen geleden.

'Weet u dan niet wat er de afgelopen dagen in Jeruzalem gebeurd is?', vragen de twee mannen aan de vreemde man. De vreemde man zegt: 'Wat dan?' Kleopas vertelt: 'Ze hebben lelijke dingen gezegd van onze vriend Jezus. Jezus wilde helemaal niet vechten en oorlog voeren. Hij wilde ook niet zelf de baas spelen. Hij wilde alleen maar laten zien hoe de mensen liever en beter met elkaar kunnen omgaan. Hij heeft ons geleerd wie God is. En daarom hebben ze Hem te pakken genomen.'

Dan zegt de vreemde man: 'Begrijpen jullie het dan niet? Je weet toch wat de profeten gezegd hebben over Jezus. Je kent toch alle verhalen van Jezus? Dat Hij nooit opgaf, en altijd opnieuw begon! Jezus zei toch, dat God altijd doet wat Hij heeft beloofd. En wat heeft de God van Jezus beloofd? Juist! Dat Hij zijn Zoon weer zou laten opstaan uit de dood. Of geloven jullie dat niet?' Kleopas voelt zich al een stuk minder verdrietig. Hij zegt: 'Oh, we zijn er. Hier is ons huis. Heeft u misschien zin om samen met ons te eten? Het wordt al donker en dan is het ook niet fijn om alleen verder te gaan.' Dat wil de vreemde man heel graag. Hij gaat mee.

Ze gaan aan tafel en dan neemt de vreemde man het brood in zijn handen. Hij spreekt de zegen uit en dankt God. Hij breekt het brood en geeft het aan hen. En dan, ineens, hebben ze het door: ze herkennen Hem. Ze zien het nu goed... het is Jezus! Ineens verdwijnt Jezus weer, Hij gaat weg. Ze rennen nog naar buiten ... maar ze zien Hem niet meer.

Dit moeten ze aan de anderen gaan vertellen: snel gaan ze terug naar Jeruzalem.

Ze vertellen aan hun vrienden wat er allemaal gebeurd is. Nu weten ze het heel zeker. De vrouwen hebben gelijk. Jezus is niet dood. Hij leeft en is nog steeds dicht bij zijn vrienden. Ze hebben Hem herkend toen Hij het brood in stukken brak en uitdeelde. Ze kunnen wel dansen van blijdschap!

Gebed

Here God, wat een prachtig verhaal hebben we gehoord. Wat fijn dat de vrienden van Jezus Hem herkenden en zelf konden zien dat Hij is opgestaan. Wij mogen dat ook geloven en weten dat U er bent, altijd. Amen.

Auteur: IFF

Jezus is terug

Inleiding

Het is Pasen geweest, het feest van de opstanding van Jezus uit de dood.

De leerlingen van Jezus zijn na zijn kruisiging verdrietig en teleurgesteld achtergebleven.

De vrouwen die bij het graf komen op de ochtend van de opstanding brengen het goede nieuws aan de leerlingen en volgelingen van Jezus. Jezus leeft! Hij is terug.

De leerlingen kunnen het niet geloven en een aantal mannen gaan zelf kijken bij het graf.

Ze vinden daar het lege graf, maar Jezus zelf zien ze niet. Verschillende leerlingen geloven dat het waar is wat de vrouwen zeggen. Er zijn ook volgelingen die het niet kunnen geloven, tot ze Jezus zelf zien.

Bijbelverhaal

Later op diezelfde dag zijn twee leerlingen van Jezus lopend onderweg van Jeruzalem naar het dorp Emmaüs. Emmaüs is een dorp dat 11 kilometer van Jeruzalem vandaan ligt. Je loopt daar in ongeveer twee uur naar toe.

De mannen zijn nog maar net uit de stad vertrokken, maar ze zijn al druk in gesprek met elkaar. Ze bespreken wat er allemaal is voorgevallen in Jeruzalem. Ze praten over Jezus. Dat ze dachten dat Jezus de Messias was, die zijn volk zou verlossen. Maar nu is het allemaal voorbij. Hun hoop is vervlogen. Jezus is gestorven aan het kruis en is begraven.

Ze kijken elkaar verdrietig aan.

Terwijl ze daar zo samen in gesprek zijn komt Jezus zelf bij hen lopen. De leerlingen herkennen Hem niet. Jezus vraagt de mannen: 'Waar lopen jullie toch over te praten?'

De mannen blijven staan en kijken de man die met hen meeloopt, somber aan.

Eén van de mannen, die Kleopas heet, zegt tegen Jezus: 'Bent u dan de enige vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet wat daar in de afgelopen dagen is gebeurd?'

Jezus vraagt hun: 'Wat is daar dan gebeurd? Vertel me erover'.

'Heeft u niet gehoord over wat er is gebeurd met Jezus van Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en het hele volk?'

Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood veroordeeld en Hem laten kruisigen.

Wij, zijn leerlingen, dachten dat Hij degene was die Israël zou bevrijden. Maar ondertussen is het allemaal al drie dagen geleden. Een paar vrouwen, die ook zijn leerlingen zijn, hebben ons in de war gebracht. Zij waren vanmorgen vroeg naar het graf van Jezus gegaan, maar zijn lichaam was daar niet te vinden. En ze vertelden dat er engelen aan hen waren verschenen, die vertelden dat Jezus leeft!

Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan. Dat was inderdaad leeg, zoals de vrouwen ons hadden verteld, maar Jezus zagen ze niet'

Jezus knikt hen toe en zegt: 'Zijn jullie zo traag van begrip en hebben jullie zo weinig verstand dat jullie niet begrijpen wat hier is gebeurd? Hebben jullie het niet gelezen in de boeken van de profeten? Zij hebben al verteld dat de Messias al dat lijden moest ondergaan om zijn glorie te kunnen binnengaan.'

Daarna legt Jezus hun uit wat er al verteld was over zijn komst in de bijbelboeken van Mozes en de profeten. Voor ze het weten komen ze aan bij hun eindbestemming, het dorp Emmaüs.

Wat kan deze vreemdeling boeiend vertellen! De mannen zijn onder de indruk van zijn kennis over de Bijbel en hoe Hij uit kan leggen wat alles betekent.

Jezus doet alsof Hij verder wil reizen, maar de mannen houden Hem tegen. Ze zeggen: 'Het wordt al bijna avond, de dag is ten einde. Kom met ons mee naar het huis waar wij verblijven en blijf bij ons eten'

Jezus gaat met de mannen mee en even later liggen ze samen aan tafel om de maaltijd te gebruiken. Jezus pakt het brood van de tafel en zegent het voor ze ervan gaan eten. Dan ineens worden de ogen van de mannen geopend. Ze zien dat ze niet met een vreemdeling zijn meegewandeld, maar dat het Jezus zelf was die met hen meeliep. Wat een wonder! Jezus verdwijnt nu net zo plotseling als Hij kwam. De mannen kijken elkaar aan en zeggen: 'Voelde jij ook wat ik voelde, ik dacht al dat dit niet zomaar een vreemdeling was. Hij wist zoveel over de Bijbel en legde ons dat zo goed uit'. Het is al bijna donker, maar toch staan de mannen direct op om terug te gaan naar Jeruzalem. Ze zoeken de elf leerlingen van Jezus op en de andere volgelingen die bij elkaar zitten. Ze roepen het uit: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgestaan, wij hebben Hem ontmoet op de weg naar Emmaüs'. De twee mannen vertellen over hun reis en hun ontmoeting met Jezus.

Afsluiting:

Wat bijzonder. Jezus laat zich als eerste aan de vrouwen zien die zijn volgelingen zijn. De mannen die ervan horen, geloven de vrouwen niet zomaar. Ze willen het met hun eigen ogen zien. Misschien vertellen die vrouwen zomaar iets dat niet waar is.

Toch klopt het wel wat de vrouwen zeggen. Jezus is terug. Maar het is niet meer hetzelfde als voorheen. Jezus kan niet bij hen blijven, maar zal naar de hemel gaan. Daar bereidt Hij een plaats voor iedereen die in hem gelooft.

Auteur: MME

Dezelfde Jezus, maar toch anders

Het is nog steeds de eerste dag van de week. Tijdens dit verhaal is het inmiddels middag. En er gebeurt iets wat nauwelijks te geloven is. Jezus, die net zijn leven heeft gegeven. Die net de zwaarste klus achter de rug heeft, die ooit op aarde is gedaan. Hij is nu alweer aan het werk. Hij zoekt twee zwaar teleurgestelde mannen op. Mannen die op weg gaan naar huis.

Verdrietig praten ze samen over wat er de afgelopen dagen is gebeurd. Zij dachten dat met Jezus Gods Koninkrijk zou doorbreken. Daar hoopten ze op. En nu is het zo anders gelopen. Jezus is gedood aan het kruis. Hij is begraven. Daar zijn ze zo vol van dat ze nauwelijks letten op de Man die met hen mee loopt. Wij weten vanuit de Bijbel dat dit Jezus zelf is. Maar de mannen herkennen Hem niet. Omdat hun blik vertroebeld wordt. Jezus zorgt er op de een of andere manier voor dat ze Hem niet herkennen. Ze denken dat Hij een vreemdeling is. Jezus houdt zich van de domme en stelt hen de vraag: 'Waar hebben jullie het toch over?' Hij wil hun gedachten horen. Zo geeft Hij hun gelegenheid om te vertellen waarom ze zo in de war zijn.

Hun reactie lijkt wel wat geïrriteerd 'Bent U de enige die niet weet wat zich in Jeruzalem heeft afgespeeld. Hebt U niet gehoord van Jezus van Nazaret? Wij dachten dat Hij de bevrijder van Israël was. Zoveel mensen kwamen naar Hem luisteren. Hij was een goede leraar. Iedereen hield van Hem. Hij genas de zieken. Tot een paar dagen geleden. Toen werd Hij ineens gevangengenomen. De hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood veroordeeld en drie dagen geleden is Hij gekruisigd. Na vandaag zijn we nog meer in de war, want vanmorgen gingen vrouwen uit onze kring het graf bezoeken. Ze kwamen terug met het verhaal dat het graf leeg is. Ze hebben daar engelen gezien die vertelden dat Jezus niet meer dood is. Dat Hij leeft. Later zijn anderen gaan kijken. Die zagen ook wat de vrouwen eerder vertelden, maar Jezus zagen ze niet. Wij weten niet wat we daarmee kunnen. We gaan maar naar huis. We hoopten zo dat Hij de beloofde Verlosser was. We kunnen aan niets anders meer denken'. In hun woorden hoor je verdriet en teleurstelling. Jezus heeft de mannen laten uitspreken. Ze hebben aan een stuk door gepraat. Maar het lijkt hen niet op te luchten. Zo kunnen ze nog wel dagen blijven praten, zonder hun teleurstelling kwijt te raken.

Daar gaat Jezus wat aan doen. Hij noemt hen onverstandig en traag van begrip. Dat klinkt best wel scherp. Maar het is wel te begrijpen, toch? Jezus heeft notabene net zijn leven gegeven. Hij heeft voor hen geleden. Hij heeft alles gedaan om hen te redden. En nu zijn zij alleen maar zwaar teleurgesteld omdat het anders is gegaan dan zij gedacht hadden. 'De Christus móest lijden', zegt Hij met nadruk. 'Dit alles móest gebeuren van God'. Dat hadden deze mannen kunnen weten. De profeten hebben dit voorspeld. Jezus had het hun zelf dikwijls verteld. Waren ze vergeten wat er in de oude boeken hierover is opgeschreven? Er móest toch iemand komen die de schuld

van de hele wereld op zich wilde nemen? Jezus vertelt van het offer, van het paaslam. Hij citeert woorden van de profeten. Die woorden klinken in de oren van de twee mannen bekend en vertrouwd.

Hun hart wordt warm van alles wat die vreemdeling vertelt. Ze verbazen zich, hoe alles op zijn plaats valt, maar ze voelen ook schaamte. Dat ze hier zelf helemaal niet meer aan hebben gedacht. Ze hebben zich laten meeslepen in de chaos van de afgelopen dagen. Tegen de avond komen ze bij hun huis aan. Jezus doet of Hij verder wil lopen. Maar de mannen dringen aan. Blijf bij ons vannacht. Het is al laat en straks te donker om verder te reizen. Ze willen nog geen afscheid nemen van deze man. Ze willen heel graag dat Hij nog meer vertelt. Aan tafel is het de gast die het brood breekt. Dat is heel ongebruikelijk. Dan... terwijl Hij het brood breekt en een zegen uitsprekt... gaan hun ogen pas echt open. Dit hebben ze vaker gezien. En terwijl Jezus uitdeelt, weten ze het zeker: Dit is Hij! Op datzelfde moment is Jezus ook verdwenen.

Maar de mannen zijn niet meer verdrietig. Vol van wat ze hebben meegemaakt, gaan ze zo snel ze kunnen rechtsomkeert naar hun vrienden in Jeruzalem. Die moeten dit ook weten. Dit is groot nieuws. In Jeruzalem wacht hun een verrassing: De broeders weten het al. Ze roepen zodra ze binnenstappen: 'De Heer is echt uit de dood opgestaan. Petrus heeft Hem ook gezien'. De twee vrienden vertellen van hun wandeling en hun Gast. Dat ze Hem pas herkenden toen Hij als de Gastheer het brood brak. Ze blijven praten! Wat een dag!

Vragen om over door te praten

1. Verdriet en vreugde in dit verhaal. Wat is vooral verdrietig?
2. Wat vind je ervan dat Jezus gewoon met de mannen meeloopt en eerst luistert en vragen stelt? Hoe doe jij dat als jouw vriend/vriendin het moeilijk heeft?
3. Schrijf op wat de Emmaüsgangers voor feiten noemen. Wat valt je op? Bespreek met elkaar waarom de Emmaüsgangers pas laat ontdekken Wie er met hen meegelopen is.
- 4a. Jezus verwijt de vrienden dat ze niet denken aan de woorden uit het Oude Testament. En aan wat Jezus hun zelf geleerd heeft. Wat kunnen wij hiervan leren?
- 4b. Als in jouw leven iets verdrietigs gebeurt. Waar kun jij je dan aan vasthouden?
5. Waarom legt Jezus uit dat Hij moest lijden? Met de nadruk op 'moest' Kunnen jullie aan elkaar uitleggen wat dit van God zegt?
6. Boven dit hoofdstuk staat 'Dezelfde Jezus, maar toch anders' Hoezo?

Auteur: RE